

Nr 137

Av herrar **Eriksson** i Bäckmora och **Jönsson** i Jämtlands Sikås,
om lindring i elskatten för s. k. detaljabonnenter.

Vid bestämmande av den energiskatt som skulle uttagas för den elkraft som förbrukas för s. k. borgerliga behov, d. v. s. hushåll och mindre företagare, såsom jordbruk och småindustri etc. beslöt 1957 års riksdag att skatten skulle utgå med 5 procent av kraftpriset.

Omedelbart före årsskiftet 1957—1958 bekantgjorde statens vattenfallsverk liksom ett flertal större enskilda kraftdistributörer på landsbygden, att detaljtaxorna för leverans av elkraft skulle höjas med ca 20 procent från och med första debiteringsperioden under år 1958. Som en följd av det högre priset på elkraft kommer även elskatten att höjas med ca 20 procent. En sådan kraftig höjning av elskatten för landsbygdens hushåll och småföretag, mindre än ett år efter det skatten genomförts, kan icke vara i överensstämmelse med riksdagens mening. Skattehöjningen överstiger ju väsentligt vad som möjligen skulle kunna anses motiverat med hänsyn till penningvärdets fall.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att sådana direktiv för elskattens beräkning utfärdas, att densamma icke drabbar de s. k. detaljabonnenterna med högre belopp än vad som avsågs när riksdagen beslöt energiskattens införande.

Stockholm den 24 januari 1958

John Eriksson
i Bäckmora

Elias Jönsson
i Jämtlands Sikås